

יעקב שרת / איש מאדים פרס, שב בשקמי!

כשהירח מוקרן קשה — רג' זנות ובעונות, יותר מדי ביקור רת וחוסר שביעות-רצון. הנטיה לדאגנות מתגברת ופוגעת בבריאות, סובלים מפחדים ומבעיות בעיכול. לסוחרים יכולים להיגרם נזקים.

כשהירח במאזנים — מת-ייחסים לזולת, הנימוסים הטיב-עיים באים לידי ביטוי, דואגים שלשני תהיה הרגשה טובה, משתפים פעולה, ומוותרים על רצונות אישיים. הביבות, קלילות וקסם ומשיכה לאומיות.

כשהירח מוקרן קשה — צריך להזהר ממעשי מירמה, מתלבי טים ולא מסוגלים להחליט. מריבות בין אומנים, שינויי מזג-אוויר פיתאומיים, אכזבות ממו-פעי-בידור, וסבל ממחלות כל-יות וסוכר.

כשהירח בעקרב — רגשות חזקים, עוצמה מגנטית והחלי-טיות. גאווה ועקשנות. התשוקות המיניות מתגברות — חושבים על בעיות הנסתר, והעניינים ה-כספיים מסתדרים.

כשהירח מוקרן קשה — ה-אלימות מתגברת, פשעי-מין, מיק-רי רצה, תאונות, כעס ולעיתים חוסר-מוסריות. אנשים מופנמים מסתגרים בתוך עצמם. מבחינה בריאותית — מחלות-מין, לידות-נפל והרעלות שונות ומשונות.

כשהירח בקשת — אופ-טימיות ועליזות, השיחה קול-חת — אהבת החופש והרצון לעצמאות בולטים. צורך בפעילות פיזית, התעמלות, ספורט, מהי-רות תנועה, חולמים על נסיעות רחוקות. מחפשים הארה רוחנית, נמשכים לפילוסופיה, ובאים ב-קשרים עם ארצות רחוקות.

כשהירח מוקרן קשה — חו-סר-זהירות, דיבורים פוגעים, סיכ-סוכים מישפטיים, תאונות במי-סעות לחו-לארץ, סחורה מתקל-קלת לעוסקים ביבוא וביצוא. בענייני בריאות — מחלות ה-קשורות במחזור הדם או הכבד, אור הגב.

כשהירח בגדי — מודגשות תכונות של זהירות, חריפות ו-שכל ישר, מקדמים עניינים מיק-צועיים ומעשיים, מגלים שקד-נות, ויכולת ליטול אחריות, עבר-דה עיקבית ושאיפות נסתרות מתגשמות.

כשהירח מוקרן קשה — קד-רות יתירה, שמרנות מוגזמת, צרות בעניינים מיקצועיים, הת-מוטטות בתים, הפרעות רוחניות ומלכוליה. מחלות ראוטיות, שברות עצמות, גל קור ובעיות לאנשים קשישים.

כששהירח בדלי — מצבי-רוח נוטים אל הבלתי-שיגרתי, דגש על קשרים חברתיים וידי-דיוות. עצמאות אישית, הומני-טריות ונדביות. מקורות, שאי-פוט נראות בטווח-הגשמה.

כשהירח מוקרן קשה — אכ-זבות משאיפות, קשרים חברתיים מתנפצים, התקשקות ומוזרויות שהחברה אינה מקבלת. בדידות וכישלון ביחסים ריגשיים, התנ-יגות תלושה מהמציאות, מיק-רים מוזרים בהמצאות טכניות חדשות. מילחמה על רעיונות חד-שים, מחלוקת-ים, נזקי-ראיה ו-מחשבות על התאבדות.

כשהירח בדגים — הדמיון מפותח, טוב לעיסוקי אמנות ומיסטיקה. האדם חש טוב עם עצמו לבדו. טוב למדיטציה, צום, שתיקה וחלומות. כשהירח מוקרן קשה — עיי-פות, דיכאון, בדידות, פינוק עז-מי, נטייה חזקה לשנות את ה-דעה כל הזמן. חילופי מצב-ירוח קיצוניים, מצבים מעורפלים במי-שור הפוליטי, נזקי סערה בחו-רף, שיטפונות, אסונות בגלל מזג-אוויר גרוע, מחלות מדבקות, בעיות ברגליים וחולשה כללית.

אינשטיין הנ"ל על כנו. נוע ינוע וימרח אותנו במעשיות על קלוניות מיסטריות, מתאנוליות, ויבטח לשים קץ לשילטון הנפט באדם באשר הוא בסך הכל נפט ותו לא.

נוע ינוע על עוד יש לו כסף לרכוש עמודי מודעות, למרבה אושרם של עיתוניו המצומקים לאחר פרוספריטי הבחירות. אברי בניתיים, אוגר במגירותי את המודעות המפוצצות הללו, כדי לאכלן עד תומן ביום שלגילאו מריזור יצליח לממש סוף-סוף הבטחה מיני רבות שבה התבשרנו מפיו בשנים האחרונות, לרבות הבטחת הברש.

אכן, הפעם, אף-על-פי-כן, הוא אולי נוע ינוע ונוע ינוע, שכן גלילאו מריזור רתם למרכבת האנרגיה שלו לא רק מדענים מיסטריות העורכים נסיונות עולמיים, אלכימיים, אלא גם את המישהנה הקדושה, אשר כפי שנתבשרנו מפי דוברו האי-היא העומדת ביסוד מהפך ההמרה האנרגטי. אומנם טרם זכינו בניטוט הפסוק והמסכת והסדר במישהנה, שעל יסודו נוע ינוע לגליל העולם ויחרקו שן במיפעלי הליכוד (שם, בכל-אופן, המו-טורים כבר שורקים ותרועות בנין-בגין! מתלכדות להמנון חריקו בעולם של הלום מזויין), אבל אני מוכן ומוזמן לשער, שמדובר לא דווקא ברמו קדוש החבוי בפסוק קדוש במישהנה הקדושה, שנתגלה למדעני דור מריזור-אריזור-אב-עין-דור.

לפי מידע שהגיע אלי ממקורות מישנתיים ותלמודיים מוס-מכים, מדובר בניצול כללי הרבה יותר של עקרונות הפלפול, ועקירת הרים וטחינתם זה בזה באנרגיה רוחנית, שכל קשר בינו ובין מתאנול אינו אלא לצורך הטיית אילי הנפט. הפנטס הגלילאי החדש מבוסס על המרת תנועה אנכית ואפקית לתנועה סיבובית, הלא היא תנועת הגלגל ששינה את פני התרבות האנושית. כידוע, מעולם לא היו בעמנו הקדוש לומדי תורה במיטרים כה עצומים כבימינו — וכל זה בישראל הקטנה! ובכן, כזכור לכל מי שצפה בפרשדי-בחירות-על-אחריות-המיפלגות בקטע של המפד"ל (בין הפרש-בעל-הכיפה ואסוף-התרנגולות-האומד-ללות), לומדי המישהנה נוע ינוע בקצב אחיד בזמן התלמוד, ויש אשר אף יוסיפו לתנועת הגוף תנועות יד ואגודל. גלילאו מריזור מיועדנו המציא מין חוט בלתי-נראה, אבל חזק ביותר, אשר ייקשר אל אגודלו ואל מותניו של כל לומד תורה בישראל בקצהו האחד, שעה שקצהו האחר יימתח וייקשר דרך קבע אל „גלגל האנרגיה הלאומית“ (כרגע בתהליך עיבוד סופי).

ניסויי מעבדה כבר הוכיחו, כי בלא שום תוספת מאמץ ניכר, ממיקים למדי התורה בישראל כמויות בלי-שוערו של אנרגיה המתבזזת לחינם בתנועות סרק. החוט הבלתי-נראה אשר ייקשר אל אברי גופם — וכל המרבה אברים היו זה משובה — ירתום אנרגיה קינטית זאת וימיר אותה בתנועה סיבובית אדירה של „גלגל האנרגיה הלאומית“ (כרגע בתהליך עיבוד סופי; עניין של כמה שבועות בלבד). מרגע שהגלגל החוזר הזה יתחיל להסתובב תיפתר בעיית הדלק שלנו אחת ולתמיד.

ורו לכם, אילי הנפט! לא תוכלו לנו עוד! גלגל חוזר בעולם, ורק פתי יאמין לכל דברי גלילאו מריזור, שרעל בממשלת בנין מלך ישראל.

מי מכיר, מי יודע?

- זין שובל
- יגאל ידון
- אסף יגורי
- שמואל תמיר
- יגאן-לי הורביץ
- משה דיין
- מינוג גלויות
- ירוחם משל

יורדים עלינו רבנינו

לרשימת האישים הדגולים המפארת את חברי אל"י — „אגודת אגדת ישראל למניעת ירידה“ — מיסודו של מנכ"ל הסוכנות שמואל להיס, המזעיק שמים וארץ אהובה על פנע הירידה, נוספו באחרונה שני הרבנים הראשיים אשר לעדת הספרדים ועדת האשכנזים בישראל. אין ספק, זוהי תוספת נכבדה ביותר, לסגל חבורה, ההופכת את כמות ראשי אל"י לאיכות חדשה. והיורדים שמעו — ונבוכו!

נוכח התופעה המדהימה של היחלשות הגורמים הדתיים-פוליטיים בבחירות, והתחזקותם שבעתים כמנוף סחטני בעת בעונה אחת, יש לברך על הצטרפות שני המאורות הליברליים הנ"ל לאל"י. מעתה ואילך יוראין כל יורד — לפי מוצאו — פעילי רב ראשי ושמע מפיו „קללת הדרך“ בטרם ישים לדרך פעמיו, לברוח לארצות הים מאימת חוקי דת חדשים לקבדים, שכבר נמצאים על אובני הממשלה השניה של המלך בגין הראשון. נמסר, כי באל"י מעיינים עכשיו באפשרות, כי חוק חדש יונח על שולחן הכנסת העשירית, ולפיו יחוייב כל יורד לכהות תחילה על שר שנים בעמדה בישיבה של חוזרים בזחילה. למה מרבני „האגודה למניעת ירידה“, המבקשים לשנות את שמה בשטות ל„אגודת ישראל“, טוענים להארכת משך שהייה הנ"ל בישיבה לעשרים שנה עם עבודת פרך בשכיבה.

כך או כך, דומה שזו סערה בצלוחית מים אחרונים, שכן מומחים צופים להתפרקות אל"י לאלתר ולו בשל הסיבה הפשוטה שלאחר בחירות יוני 1981 נעלמו בהינף אחד כל סיבות הירידה, ונאמר אמר, אשרי העם שככה לו, ואם ירצה-שם, גם בגין מטאטא חדש.

אם הערבים עשו חושבים, והחליטו להצביע לפי ההיגיון של „זה-טוב-לערבים-אירע-לערבים“, התאמצו לעומת-זאת יהודים רבים — והצליחו, ללא כל ספק — להצביע לפי ההיגיון של „זה-טוב-לערבים-אירע-לערבים“, או שמו צריך לנסח זאת כך: רבים מאוד מבני עדות המזרח המשיכו וחזקו את התהליך של הצבעה לאומנית, כדי להרחיק מעל עצמם את תווית הזיהוי עם ארצות מוצאם, בהפכם את הליכוד למיפלגה „מיזרחית“ יותר ויותר מבחירות לבחירות, שעה שערבים רבים יותר ויותר השתחררו מאורח חשיבה לאומני והוכיחו יכולת מבוגרת להשליט שכל על רגש. מצד אחד זה מוזר, ומצד אחר מוזר מאוד, כמאמר נסים אלוני.

אין ספק, הברית המפתיעה שקמה בין המערך ה„אשכנזי“ ברובו ובין ערביי ישראל רק תפרנס את המשטמה של המאגר האנושי של מצביעי הליכוד נגד משתתפיה, ועוד יהיה שמה. אבל אם איזכרתי את השכל והרגש, המסתמלים בראש ובלב, מן הראוי להשלים כאן את הסירה, כמאמר הבריחה הנודעת על ארבעת היהודים הדגולים משה, ישו, מרקס ופרויד, שהעמידו איש-איש את עיקר ההווה האנושית על אבר מסוים בגוף — הראש, הלב, הקיבה, המבושים — בהמחישם בכך, כל אחד בתורו, את הידרדרות האדם מטה, כביכול, אכן, בבחירות לכנסת העשירית היה לקיבה ולמבושים תפקיד רב-חשיבות.

הגורם הדמוגרפי. כידוע, בשל סיבות שלא זה המקום לדוש בהן, מתרבה והולך חלקם של בני עדות המזרח באוכלוסיה הישראלית, ואם אכן נוצרת זהות גוברת בין מיגור חברתי זה ובין הליכוד, כי אז אולי יש לעם ישראל בעיה, אבל למערך בוואי יש. אומנם, גם תהליך עליית שיעור הנישואין הירד עדיניים גובר והולך בהתמדה, ואם איני טועה עומד עכשיו כבר על 20%, אך עד שהוא יתן אותותיו בשנינו המערך הפוליטי בישראל יתנהלו כמה וכמה מערכות בחירות בישראל, ואולי לא רק מערכות בחירות. הנסיון הישראלי מלמד, כי המערכות האחר-רות — המילחמות — אינן מעריפות לקחי שפיות על בשר תותחיהן.

למרבה המזל, כאשר חל שיבוש במערכות הראש, הלב והמבויר שים, עדיין אין לומר נואש, שכן אין זה מן הנמנע, שהקיבה תמשיך לתפקד ואפילו תשפיע השפעה מוחצת לטובה על המערכות בשטחים.

כן, לא יזיק להיות משהו מרקסיסט במשמע הערכת מעמדה של הקיבה האנושית והלקה הנכבד במחשבת האדם ועשיתו. ועם שמובר כאן באבר מיסטרורי למדי, אולי מיסטרורי לאין שיעור יותר מהמוח, הלב והמבושים, אפשר לקבוע בבירור, כי עובדה גלויה היא שבבחירות לכנסת העשירית היה לקיבה מעמד מכריע ממש. הקיבה הישראלית מלאה. על זה לא יוכל להיות שום ויכוח (אגב, בימי שילטון קיבה אלה נתקלתי באחד הצה-רונים בתמונה של שלושת ראשי „רשות שמורות הטבע“, וצינתי בני לבני, כי מקומם יכירם גם בראש „רשות שמורות הכרס“). וכאשר הקיבה מלאה, או לפחות כאשר זו ההרגשה השלטת, יקשה לצפות לשינוי מיטטר. יקשה אף לצפות להתנהגות פוליטית „קיצונית“, כפי שנוכחו לדעת השמאל והימין המובהקים יותר גם יחד.

אירודור-אשרי-על-הקיבה עשה זאת ב„תגיד, עכשיו רע לך?“ בסיטואציות-מצב זו, על קיבה מלאה עדיין, לא היה צעד אווילי יותר מאשר מוצאן של המערך להקים ממשלת קואליציה בישראל. אתה רואה את האנשים, שומע אותם, ויכול רק להש-תומם על ליקוי המאורות. הרי המערך החוזר לעצמו את כוחו. הוא מהווה את האופוזיציה החזקה ביותר שידעה הכנסת מעודה. ישב נא מנגד, שלו ובוטח, נכון לקפוץ לזירה בעת צרה ומשבר, ויצפה בהתמוססות האירודורידע, שלא לדבר על הבגיינדע. מה הם דוהרים שם, בצמרת המערך, על כנפי הצלחתם בבחירות, הישר אל חומת המשרבים הבלתי-נמנעים הממתינים לישראל מעבר למינה? הניחו ללאומנים לספוג את החבטות בכיס, בימית, בשטחים.

הרגע נא, שימעון פרס. כבר התהלכת דייך כחוגר במוצאי לילה-הבחירות וחשפת את קוצר-ראותך, שלא לדבר על אישליטה בכללי התיאטרון הפוליטי, הקובעים כי הפרימדונה צריכה להופיע הופעה פרמטימית מאוחרת — וגם מושכלת — יותר; כבר הנחת לבגין דלמטי כמה „חוכמות“ נואלות על חשבונך, נואלות, אך תואמות להפליא את המנטליות של הצ'ח'ח-האשכנזי-המצוי ששכבת הקצף הלבן העליון של הליכוד. הנח נא, שימעון פרס, את ההגה לנחמס-אנד-קומפני — כי בגין, ולא אתה, יקירי, ראוי לאכול את קיא ולקצור את סופת אי-מדיניות חוץ ואי-מדיניות ביטחון אשר זרע ברוח. שב בשקט, שימעון פרס, והנח לארירדור לגרד את תחתית הקופה, והנח לעם השמן לצעוד קצת על קיבה ריקה. כי תק קיבה ריקה, רחק ועוקת „לחם! עבודה!“ מפי זועקי „בגין מלך ישראל!“ יחזירו את „העבודה“ לשילטון. ומה תעשה בינתיים? בינתיים אולי תתפנה לחנך את הצ'ח-צ'חים האשכנזים שלך, הדודו-טופים והישראל-פליגים, לא לצעוק לעולם „פרס! פרס!“, לא למחוא לעולם כמיים בקצב של עדר, מנהג שאול מן העולם הטוטליטרי, שנקלט ובנט כל יפה בקרקע המיזרח-תיכונית.

משימה לא קלה, אבל אולי עדיין אפשרית.

נוע ינוע

נוע ינוע גלילאו מריזור כאשר לא נע אדם עלי אדמות מאז הומצא הגלגל. נוע ינוע ויגלגל מלים וידפיס מודעות עצמיות על פני עמודים שלמים, יפרך את קביעות קודמו המנוח אלברט אינשטיין על-מנת לחזור ולהפריך את עצמו ולהשיב את אלברט